

samme, og det træffer sig adskillige Gange, at der er fiskeet saa meget, at det ikke er gørligt at forsønde Fiskeet. Den maa da saltes, og det er et betydeligt Tab at skulle gøre dette i Stedet for at kunne sende Fiskeet af Sted i friskt Tilstand. Der er vist omdelt paa de Herrer's Pladser en lille Beretning om Fiskeriforholdene i det sidste Aar. Man vil deraf se, at Mængden af den Fiske, der i sidste Aar er anvendt til Saltning og Tørring, alene for Rødspætternes Bedkommende andrager 600,000 Bund. Som tørret har den en Værdi af 2½ Dre pr. Bund, hvortil den i friskt Tilstand vil have en Værdi af 8 Dre pr. Bund; det er et Tab af 33,000 Kr. alene paa den Konto, fordi de ikke have en Havn, hvor de kunne have deres Uyttelse og gemme Fiskeet, indtil de kunne faa dem pakkede. Jeg skal ikke gaa denne Beretning igennem i Enkelthederne, men vil blot pege paa, at man i Stagen i sidste Aar har haft en Indtægt af Fiskeriet paa 445,000 Kr.; det er altsaa ikke ubetydelige Summer, der paa den Maade blive indbragte til denne By, men at dette Fiskeri vilde kunne betydeligt udvides, hvis der var en Havn, er det ikke nogen Tvivl om. Da den ligger paa Spidien af vort Land, ligger den tilgængelig for vore bedste Fiskeripladser i Kattegat, Slageraf og Nordøen. Hvis disse havde deres Kuttere der oppe ved Havnen, ville de altid være i Stand til at gaa ud, naar Vejret var gunstigt for Fiskeriet, hvilket de ikke nu ere i Stand til. Det vilde tillige bidrage til, at Kutterne kunde gaa paa Fiskeri om Vinteren, hvad de nu ikke kunne; nu ligger de oppe hele Vinteren igennem, og Fiskeet maa nøjes med at fiske med deres smaa Baade lige oppe omkring Stagen. Derfor har jeg ment, at der var Grunde nok til at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om vi ikke allerede nu i Aar kunde hde denne Kommune nogen Hjælp til at begynde paa at bygge en Fiskerihavn ved Stagen. Naar der skal være Mening i det, at vi skulle komme Fiskeet til Hjælp der, hvor der i Forvejen er en Fiskeribefolkning, synes jeg ikke, at den Overvejelse, den ærede Minister mente skulde foregaa under et for disse Havne, er foregrebet paa dette Punkt. Derfor vil jeg gerne henstille til det høje Ting at fremme for dette Vædringsforslag — medmindre der fra den højtærede Minister fremkommer Udtalelser om, at han vil være tilbøjelig til at fremkomme med Forslag desangaaende, idet det maa erkendes, at den højtærede Minister har Midler til sin Raadighed, som sætte ham i Stand til at foretage en saa grundig Undersøgelse af Stagen, at et Forslag fra ham vil

have en langt vægtigere Betydning. Allerede af den Grund, at der foreligger et Overslag fra Ingeniør Zahrtmann og fra tekniske Folk om, hvad Havnen vil koste, og Pladsen er valgt i 1888 af Ingeniør Berg, som var udsendt af Vandbygninginspektoratet, turde man efter min Formening godt gaa til at bygge en Havn efter det Overslag, som allerede foreligger. Men muligvis har den højtærede Indenrigsminister bedre Oplysninger til sin Raadighed, som han vil fremkomme med, og jeg skal da forbeholde mig, efter at have hørt den højtærede Ministers Udtalelser, eventuelt at tage Forslaget tilbage.

J. Sage: Der er her paa § 19 en Post, hvortil der ikke er stillet noget Vædringsforslag; den findes paa Finanslooforslaget under III. D. 8. Her hedder det: „Til Ustadeliggørelsen af Brag paa Forstranden, der ere farlige for Rednings- og Fiskebaade, 8000 Kroner.“ Der findes ogsaa under § 23 M. d. en Post, om hvilken der siges i Betænkningen, at der har været Samraad med Marineministeren. Jeg vil dog tillade mig at sige et Par Ord om dette Spørgsmaal, da det er en Bevilling, der har to Sider, og forekommer baade paa Marineministerens og paa Indenrigsministerens Budget. Paa Indenrigsministerens Budget hedder den: „Til Ustadeliggørelse af Brag paa Forstranden, der ere farlige for Rednings- og Fiskebaade, 8000 Kroner“, og paa Marineministerens Budget lyder den saaledes: „Hjælp af Brag og andre Vædringer for Stibsarten (anslaaede) 10,000 Kr.“ Der er altsaa en Deling mellem de to højtærede Ministre om, hvem der skal holde ryddeligt enten i Sejløbet eller paa Forstranden. Saa vidt mig bekendt, opfyldte de to højtærede Ministre ogsaa meget ordentlig denne Opgave. Beløbet er ganske vist kalkulatorisk, men overstiges ikke ubetydeligt, navnlig paa Marineministeriets Budget, men det ligger i Sagens Natur, at, naar de store Brag skulle bort, vil det koste ret betydeligt. Nu er der imidlertid den meget kedelige Omstændighed til Stede, at mellem det dybe Vand, hvor Marineministeriet skal hjælpe, og Forstranden, hvor Indenrigsministeriet skal hjælpe, der er der ingen af Ministerierne, der vil træde til. Hvad der ligger mellem Forstranden og de egentlige Sejløb, er der ingen af Ministerierne, der vil tage sig af, saa der kunne Bragene faa Lov at ligge, saa længe det skal være. Jeg skal tage et enkelt Eksempel fra Rastrup Havn, og ærede Medlemmer, der have Øst til at gøre en Tur derud, kunne selv overbevise sig derom. Der har ligget en norsk Brig, altsaa ingen